

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłať,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócny
Napoj mócny
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosé da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh éi khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

• Serbske njeđželske lopjeno. •

Wydawa so kóždy sobotu w Šmolerjez knihicziščezetni w Budyšinje a płaczi štwórtlětnje 2.— hr. i portom.

19. njeđž. po swj. Trojizy.

Mat. 9, 1—8.

O Božo lubosny,
Ty žórlo wscheho dara,
Bjes kot'rož nicžo njej,
Kož ja wschitko so stara,
Daj strowy žiwot mi
A so w tym žiwocze
Ja strowu duschu mam
A čžiste hěwědomnje.

Lubi čžitarjo! Dale šchtucžka i krótkimi słowami wupraja, šštož móže hěbi čžłowjeł w nastupanju hěwojeho derjeměčža pschecž — strowy žiwot, strowu duschu a čžiste hěwědomnje. A wopratođže, wo čžłowjeł njeħođži so nicžo rjenishe wurjež, hačž hěwž móže so wo nim prajicž: wón je po čžěle a po duschi strowy. Čžeho dla pať nješku wschitzy ludžo tajzy? Čžeho dla widžimy runje pola najwoħebnisheho stworjenja na semi najwjazzy khoroščow, i wotkal tať wjele sbrashenyh čžěłow, kotrež duhej hěłžbu sarjełuja, tať wjele bolosčow, i kotrymž so čžěło sa duschu do jastwa pscheměnja? — Pola khoreho čžłowjeł we naschim seženju njeje čžěžko na to wotmolwicž. Pschetož so ma wicž, i kotrežž je wón domaphtany, hěwoju pschicžinu w jeho hamhnyh samowanju, to i Jesuħowych słowow wukhadža:

„Dowěť so, hyno, twoje hěřchi hu tebi wodate!“ To reka i druhimi słowami: Ty hu hěbi tole čžěłne hubjenstwo ham pschicžahnył; ty tež wěšch, so so teħo dla tyschisch a kať čže twoje hěwědomnje čžwiluje; to pať je to žahadlo, kotrež čži twoje čžěłne bolosčže haťle tať prawje powjetšcha tole žahadlo čži ja wot-

lemjam, twoju hěřchnu winu čži se štyšneje dusche wotwalam. A jako běšche Jesuħ jeho tam wuhojil, i wotkal jeho čžerpjenje wukhadžeshe, wotewsa wón jemu potom tež sežěłwki winy a džeshe: „Stañ horje, sběhń hěwoje poħleschěžo a dži dom!“

Tu widžisch, luby čžitarjo, so je twój Šbóžnik tón prawy lěkať, kotryž z hěho čžłowjeł hěwi. Najprjedy wón khoroščž ja korjeń pschima a i nutškowym lěkowanjom spocžina. Je wón snutškowu pschicžinu abo winu dusche sběhnył, dha potom tež swontowu sežěłwot abo čžěłna khoroščž i tym pada. Wón ma potajkim móž a wolu sa hěwenje swontowych a snutškowych šchłodow.

Ššto pať Jesuħa pohnu, so wón jichneho w naschim seženju na spomnjene waschne saħoji? Dolež jich wěru widžeshe, kotraž wschě sadžěłwki pschewiny, so by so i njemu pschědobyla. Čži, kotřž khoreho na poħleschěžu pschijněšechu, phtachu so i nim psches lud i Jesuħej pschecžischecž; jako pať so jim to njeradži, stupichu na khěžu horje a puschěžichu jeho psches zhěle dele pschěd Jesuħa. Woni potajkim žaneje próžy njelutowachu a so žaneho šchłodowanja na hěbi ani sa druhich njestrachowachu, jeno so mohli hěwój wotpohľad dožpicž. A na wohim khorym běšche spóšnacž, so jeho žadanje po wujednanju i Bohom hišchěže bóle čžěrjeshe, dħžli pschecžže čžěłneho wotkhorjenja. Ra taťle šjednocžene wěriwe próžowanja tón Rnjes i woħebitym spodobanjom šhładowashe a so i nim jako pomoznik póšna. Tať a wjele bóle hišchěže kěđžbuje wón na šhromadne wěriwe próžowanja i wumožanju čžłotškeje dusche wot škaženja.

Dolež Jesuħ i jichnemu rjekny: „Dowěť so, hyno, twoje hěřchi hu tebi wodate!“ winowachu jeho něłotši piħmatucženi bohahanjerstwa, dolež so wón po jich měnjenju něčžeho možo-

wasche, sčtož jeno Bohu pschižluschesche. Jesuŝ paŝ jich poprawi f tymi słowami: „Čeho dla myŝlicze ŝebi taŝ ŝle we ŝwojich wutrobach?“ Woni bėchu jeho słosče bohahanjeŝtwa, ŝe ŝmjerczu khostajomneje, winowali, město teho ŝo bychu tu myŝl kħutnje w ŝwojej wutrobje rospominali: „Sčto je tola tónle muž? Njedyrbjaŝ wón ŝnano Meŝŝiaŝ bycz, kotryž hrėchi a kħoroŝče ŝahubja?“ So woni „ŝami pschi ŝebi“ džachu, ŝwėdėzi wo jich ŝlym ŝwėdomnju. Tón Anjeŝ ŝo jich nėtko praŝcha: „Kotre je lóžŝche, prajicž: Tebi ŝu tvoje hrėchi wodate, abo rjez: Staŝ horje a kħodž wokolo?“ Budžishe wón jim čžaŝa f wotmol-wjenju daŝ, woni prawu wotmoŝwu: Jene je taŝ čzežte kaž druge, njebudžichu dali, ale tu wopacžnu: Tamne je lóžŝche prajicž. Tola tón Anjeŝ jim namėŝče ŝe ŝkutkom poŝaŝa, ŝo móže wón jene kaž druge niz-ŝ hohlymi ŝlowami, ale w bójŝtej mozy prajicž; pschetož f wobėmaj, nijemujzy f hojenju čžėla a duŝche, ŝluscha bójŝta ŝtworicžėŝka móz. Teho dla ŝo tež wŝchón lud, kiž to widžėŝche, džitwasche a Boha kħwalesche, kiž je tajtu móz hrėchi-wodawanja a kħoroŝčowhojenja čžlowjeŝkam f jich duchownemu a čžėlnemu derjemėczu daŝ. S nim tež ty, luby čžitarjo, Boha kħwal, hdyž je niz jeno tebi, ale tež druhim miŝoŝčijowe pomhaŝ.

Bojoŝč teho Anjeŝa je ŝpocžatk mudroŝče.

Słóŝ: Nėtk f Boha ŝaŝpėwamy.

Psches Boha ludy ŝtanu!
Čzi njepschecžėljo panu —
Kiž Boha hanja wŝchudžom
W'dža f haŝbje wŝchittim ludžom.

Bóh wulle wėzy čžini
We malej krótkej kħwili!
Čžesč ty we hrėchach wostacž?
Čže wėcznje budže kħostacž.

Kaŝ ŝlė ŝo pórđže temu,
Kiž ŝluži duchej ŝtemu!
Kaŝ bojoŝč teho pschim.
Kiž mėr we Bosy nima!

Kaŝ móžeŝ čžeknycz čžwili,
Hdyž ŝy we hrėchnej wini?
Hdyže wjedže čže ta staroŝč
Hdyžež njež' po Bosy žadoŝč?

Masch wėrnu bohabojoŝč,
Dha masch tu prėnju mudroŝč!
Tón wopravdže je kħudy —
Kiž bohaty njež' w Bosy.

Psches Boha ludy ŝtanu!
Psches njewėru wŝchė panu —
Kaŝ ŝylna naŝcha wėra!
Je wobtwjerdžita ŝwėra!

Čso Boha džeržecž čžemy,
S nim wŝcho ŝle pschewinjemy,
D duŝcha wėr do Boha,
Dži f žórku wŝcheho ŝboža!

Daj Božo tvoju hnadu,
Nam njedaj ty pschiŝdž f padu,

Njech tvoje ŝlowo ŝwječži,
Nam duŝchu f čžėlom w ŝwėczje.

D ŝchittuj tvoje džecži,
Wŝchė we tym hrėchnym ŝwėczje,
Čdal njepschecžėŝte wójŝta
Wot naŝ, ty luboŝč bójŝta.

Masch ŝchit ŝy wo dnjo w nozy,
Budž tvojej wŝchewomozy,
Wŝcho porucžene w ŝwėczje,
Čso f Bohu modlmy, džecži!

Na wŝchittich Božich pucžach,
Čsmy w Božich wótznnych rukach!
Bóh njewopuŝchėzi teho,
Kiž džerži ŝo pschėž' Jeho!

Čžesč Tebi ŝaŝpėwamy!
Wŝcho f tvojej ruŝi mamy.
Psches čžėmny doŝ naŝ pschewjedž,
Do ŝpytowanja njewjedž.

Daj nam tvojo ŝwjatoh' duŝcha,
Čo ŝbóžna budže duŝcha
Psches twojoh' luboh' Čsyna
Nam pomhaj wŝchėm do njebja.

Psches Boha duŝche ŝtanu!
A noŝcha draŝtu rjanu,
We poŝucže a we wėri,
Dom du na prawej čžėri.

Psches Boha duŝche ŝtanu!
S nim w ŝwjaŝku f njebju čžahnu,
We hnadži Jeŝom Kħryŝta,
Je wėrny m ŝbóžnoŝč wėŝta!

Budž Božo hnadny ludžom,
Daj tvoje darj wŝchudžom,
Nam wupomhaj ŝe ŝmjercze,
Čžesč, džak čzi damy wėcznje.

J. W.

Čžiste ŝwėdomnje.

W „Licht und Leben“ čžitamy ŝaŝo ras nėŝchto, ŝchtož je hódre, ŝo ŝo dale roŝŝčėri. Čsu to ŝlowa duchowneho Le Seur. Č udy to jene nawuknjėŝch, ŝo dyrbiŝch wucžisčėne ŝwėdomnje mėcz-čžesč-ii wėŝte krocžele tu čžinicž na pucžu.

Le Seur pschėbhwasche jako kandidata na jenym kuble. Wón ŝam f tuteho ŝwojeho čžaŝa tole ŝapiŝuje: „Kaŝ popoŝdnju bėch žime rosmolwjenje wo jenym praŝchenju f knjeni f Pl. mėl. Wječor wokolo 10 hodžin pschiŝdže ŝlužobnik te mni a ŝdžėli, ŝo mje knjeni f Pl. proŝycž da, ŝo bych ras do wulleje jŝtwy pschis-ŝchol. Džėch hnudom. Tam ŝtezesche ŝchėdžitwa knjeni a rjekny mi, kiž bėch tola žyle młody kandidata: „Čsym džėnka pschi rosmolwje psche wóttra pschecžitwo Wam byla, duž nočzu ŝo prjedy f mėru podacž, dóniž njeŝlym Waŝ wo wodacže proŝyla!“

Le Seur piŝche tam hiŝchėže tole: „Pschi žitwenju hajnŝteho miŝchtra f Rothkirch dyrbjach ras w Barlinje wječor w kŝhe-ŝčanskim towaŝtwje młodžėnizow ewangelisaziju džeržecž. Pro-

schach je, kaž běchmy to swuczeni, so by so do teho se mnu modlił. Duž pohladny khtnje na mnje a rjeknu: „Do dyrbju prjedy hiščezje něšto dorjadowacž! Horjekach je nje runje jedyn mlody pachol wobelhał. Štož jemu prajach, njebě s luboščezje. Dyrbju jeho prjedy hiščezje wo wodacze prokhez, prjedy hač so s tobu modlu!“ To prajimšchi teptasche starz se swojeje drjewjanej nohu po sřhodže horje a cžinjese, kaž bě prajil. Po tym pschińdže s wjekothym woblicžom sašo.“

Na samšnym městnje namakachmy tež tole sapisane: „Pšched lětami pschińdže se nni starschi mužiki a rjekny: „Dyrbju so nětko sřoncžnje spowjedacž. Bě to pšched 40 lětami we wójnje 1870—71; tehdy bym towarškej 30 hritnowo kradnył. Towaršch je potom padnył, jeho njeno njewěm. Jeho pschibusnym njemóžu duž nicžo wotruncacž. Šsym mjes tym wjetšche summy sa dobre skutki darowal. Tola, tak husto hač chzu so modlicž, stupa tutón mi hač dotal njewodaty hrěch pschede mnje!“ — Kelko nudy by so tutón sminył, wo kelko rjenšche by jeho žiwjenje bylo, by-li — 40 lět prjedy so spowjedal!“

Zyrkej a stat.

Kak malo maja šchescžijenjo wysche sa swoju zyrkej a jeje naležnosče a kaž wjele zyrkwi njepšchecželske strony sa swoje naležnosče!! „Volkstirchlicher Laienbund“ podawa mjes druhim sežehowaze licžby, kotrež su jena wošebita rěč žama sašo.

Parteija komunistow žada žebi wot swojich šobustawow na wěstych porjadnych dawkach na jedyn tydžej tole: šobustawowdawč na 1 tydžej 0,70 hr., do fonda sa agitaziju 0,25 hr., do fonda sa nowiny 2,00 hr., do fonda sa wólbny 5,00 hr., do powšchitowneho fonda 2,50 hr. (hdyž masch 30 hr. a wjazny msdy na džeń), do fonda sa cžekanzow 0,20 hr., do fonda sa wojowanje 0,50 hr. a šobotny nowinski pjenjes 1,50 hr. (t. r. kóždy šobustaw dyrbi kóždu šobotu tři cžibla „Cžerwjeneje šhorhoje“ kupicž sa dale roššchěrjenje; kóžde cžiblo placži 0,50 hr.) To nětk slič hromadu! Kalicžich 12,65 hr. Tute ma kóždy šobustaw komunistiskeje strony sa jedyn tydžej sa wězy swojeje parteije wotdacž. A na tym niz dosčž! Šóbla tutych tydžejšich dawkow maju hiščezje měšacžnych, kotrež so jako wošebite dawki měšacžnje postaja. To su: sa politiskich jatych 1,00 hr., podžej jeneho družstwa 5 hr. (tuta licžba šložuje so po dořhodach); hromadjenje sa cžerwjentych wojowarjow 15,00 hr. (tak bu to n. pšch. w januaru wot kóždeho šobustawa placžene); sa wotebjeranje nowinow 6,00 hr. To by po tutym šestajenju na jedyn měšaz bylo 27,00 hr. wysche tydžejšeho dawanja, kotrež 12,65 hr. wucžnjese.

Njemotwišna sozjaldemokratiska strana žada žebi wot šobustawow na jedyn měšaz: jako šobustawski pschinoschč 1,50 hr., s wotplacženju wólbneho dolha 1,00 hr., sa nowy wólbny fond (na bėrtklėta) 0,50 hr., sa wotebjeranje nowinow (měšacžnje) 6,00 hr. Mimo teho ma tež tuta parteija hiščezje wošebite dawanja. Šola komunistiskeje parteije Němskeje wucžini tak lėtny dawč šobustawa sa partiju wscho hromadže 657,80 hr.

S polnym prawom so praji, kaž móža so šobustawy „šjednocženstwa laikow zyrkwoje“ dlicž, saplacža swojeje 2 hr. sa šjednocženstwo na lėto a tak sa lėpsche swojeje šchescžanskeje zyrkwoje! Šak móža tutej 2 hr. tež wottrašcicž, so pschistupisch jako šobustaw s tutemu šjednocženstwu, kotrež sa twoju zyrkej a jeje prawa a tak tež sa tebje wustupuje?!

Njewěstaj, so ja byčž mam w tyu, štož mojeho Wótza je?

Bě to we wulkej wošadže s rosležanymi wjestami. Šacžrunje mějesche hodžinu daloko hicž, pschihadžese tola jenu kaž druhu njedželu starz kemšchi. „Mas dachmoj so sašo do rěčow“, tak powjeda wošadny duchowny, „a rěčachmoj wo dolhim kemšchazym pucžu a wo mlodžinje, kotraž wjazy kemšchi njepšchidže. Tu rjekny starz: „Njes duchowny, sa mnje je daloki kemšchi pucž husto jara wobcžezny a druhdy myšlu žebi hiščezje njedželurano: Dženža to njepóidžesch kemšchi, njebudže cži to móžno! Ale hdyž je cžas tu a wěm so swony tu hodžinu prjedy saswoneja, dyrbju tola hicž a du!“

Jedyn duchowny wě se swojeje wošady něšto druge powjedacž, štož je jara sajimaze. Moju kedžblivosčž bě žónka šbudžila, kotraž bě kóždy ras tehdy kemšchi, hdyž bě Boži dom jara prošny. Wješelach so nad tym a wuprajich jej tež ras tuto moje wješe. Šona mi wotmolwi: „Šaj, nasch knjes duchowny je nam na pacžerškej wucžbje prajil, so dyrbinu s tomu pomhacž, so bychy tež te tak mjenowane „hubjene njedžele“ lėpje na Božich šlužbach wopytane byle. (S tym su mēnjene: 4. advent, njedžela po hodžoch, njedžela po Nowym lėcže, njedžela po jutrach, njedžela do šwjatkow atd., sa wschelake wošady dyrbišch do nich tež licžicž „bėrnjaze abo bunjaze njedžele“ wokoło Michała). „Duž bym“, tak žónka dale powjedasche, „žebi šlubila, so chzu na kóždej tajkej šhubjenej njedželi kemšchi hicž!“ — Šak by bylo, hdyž bychy so w kóždej wošadže hiščezje tón abo tamna namakali, kiž bychy žebi tež něšto tajke šlubili, žebi a druhim s žohnowanju?!

Šsamšny duchowny wě tež sežehowaze powjedacž: „Mascha ššilėtna holecžka bě nam woběžala; moja žona ju pytasche; pschi tym pschińdže s zyrkwi, kotraž bě cžiščjenja dla wocžinjena. Šuts pohladawšchi, wuhlada, so na sřhodženšch woltarja šedžeschtaj nascha džowcžicžka a jedyn s jeje runostarych towaršchow. Šrajeschtaj „kemšch“ a špěwaschtaj: „Šuby Šesu, my šmy tu!“ Běschtaj wobaj dobray špěwarjaj a móžeschtaj hižo wschelake wěžki; wošebje bě nascha holecžka wot šlužobneje wschě móžne kuski nawuknyla, jenož niz žane nabožne, kaž so to tak na hašach a rešwanškich šubjach špěwaja. A tola, tam w Božim domje špěwaschtaj: „Šuby Šesu, my šmy tu!“ a niz žanu tajku hlupu, šwėtnu štučžu, tam špěwaschtaj jedyn s tych nabožnych špěwom, s kotrychž jich hiščezje wjele njemóžeschtaj, mjes tym so s tych šwėtnych jich hižo wjazy ššyšchalej a nawuknylej běschtaj. Wjedžeschtaj a šacžumaschtaj, so na tutym městnje so ššuscha špěwacž rjany špěw, wot macžerki namucženy.“

S bliska a s daloka.

W Budyščinje wotměje, kaž hižo naspomnjene, šerbška předaška konferenza šchtwórtk, 6. oktobra, popoldnju w 3 hodž. we Ššerbškim Domje swoju Michałsku šhromadžisnu. Šad nim šmēja so duchowni nětko sřoncžnje roššudžicž wo wulzy nudy prajšenju nowych šerbškich špěwarškich; hewak mohlo so štačž, so je nětežišchi naklad roššchedaty a žanych nowych niz hotowych. Mimo teho ma so tež praschenje redaktorstwa tuteho njedželskeho šopjenka dorjadowacž.

W Budyščinje šwjecžachu katholicjojo niz jeno Šužizy ale žyšeje Šakskeje njedželu, 18. septembra sašo wošebity šwjedžej. Džeń 26. junija bě tachantstwo šwjecžilo jubiley swojeho 700 lėtneho wobstacža. Na samšnym dnju bu psches japoschtolskeho nunzia aržybiskopa Šazelli šnowasarjadowanje biskopstwa Mišch-

njanškeho wošjewjane. Noweho wyschšeho pastyrja tuteho biskop-
stwa witachu nětko katolikojo 18. septembra do Budyščina, dr.
phil. et theol. Kšchesczan Schreiber bu sa biskopa sapokasany. A
njedžela 25. septembra, abo lěpje, te 3 dny 24., 25. a 26. septem-
bra běchu sa katolikow jedyn tšeczi wožebity hwojeden. Šjěšd
katolikow wotně šo w Budyščinje, a to tšeczi, hdyž je był přeni
w Dražďanach a druhi w Lipsku. Tute tši poděndženja njeišu
jenuž něšcto wožebite sa katolikow, ně runje tak sa naš ewangel-
skich, a to najprjedy teho dla, šo bychmy na katoliskimi šobu-
šchesczanami wobladali jedyn dobry a šlawny pschiklad, kaš
měli tež my sa šwoju wěz, sa šwoju zyrkej stacz a wojowacz a dže-
lacz a woprowacz a šo šlawnje a šwěrnje k njej wušnawacz.
Na tutym niczo nješcheměnišch, hdyž k tomu abo k tamnemu
prajišch: haj, ale to je po katolisku! Wo to dže, hacž woni we
tym šwojim šwěrnje k šwojemu steja. A kaš mohł ty to šapřecz?!

To je to jene! To druhe je to, šo my ewangelszy šebi teho wě-
domni bycz dyrbinny, šo my šwojeje ewangelskeje zyrkwoje prawa
a wobštaczje tež šchitacz mamny psched wšchēm, šchtož pscheczitwo
njej steji a wustupuje a kaš tež pscheczitwo Romej. Rom njeje
šwoje prawa, kotrež psched 400 lětami je wšchēmi mozami a
šrědkami šastupowasche, ženje špuschczil, je wjele bóle w běhu
tutych 400 lět wšcho czinil, šo by šwoje přjedawšche mozy wróczo
dobył. Šo bu Mišchynjanske biskopstwo šako šarjadowane, je jedyn
tajki dalschi, nowy postup Roma a to tón ras w našchj domišnje
šamej! Wšy šrosumimny radoscz našchich katolikow na tym, šo
šako šwojeho biskopa dostachu, my dyrbinny paš tež šrosunicz,
šo šo hišchjeze ničtón na tym šraduje: Rom, a to teho dla, šo
je šako we ewangelskim kraju tajki postup czinil, haj niz jeno we
ewangelskim kraju, ně, w kraju teho šekarja dra. M. Luthera.
A š tutym steji nam Rom jako nješcheczil napscheczitwo a my
mamny jako šwěrnj ewangelszy jemu napscheczitwo stacz š brónju
Luthera, š tym ewangelionom, na kotryž šo jenuž šaložamy,
a š tym wušnacžom jeho wulkeho špěwa: Jedyn twjerdy hród je
našch Bóh šam! jón sa šwój špěw a sa šwoje byczje a žiwjenje
czinjo wožebite tež š tym wušnacžom wušnacžom: „To šlowo
dyrbja wostajicz a žan'ho džaka dostacz!“ Tole dyrbja ewangelszy
šchesczenjo tež našchje šužizny wjedžecz, a wjedžecz, šo tu dwojake
džělicz maja: našchich katoliskich šobušchesczanow našchje do-
mišny a Rom a wšchitko, šchtož š jeho žadanjami a czinkami šwi-
škuje hewak a tu w Šakškej. Katolikojo šwolaja šo we wězach
zyrkwoje do šjednocženštwow a towarštwow. Duž tež njech šu
ewangelszy šwolani do tajkich, kiž sa ewangelsku wěru tu šu; je to
jene „Gustav Adolffke towarštw“, kotrež ma tam šwoje džělo,
hdžez šu ewangelszy rošpřocheni mjes katolikami; je to „Evan-
gelski šwjast“, kotryž ma tam šwoje džělo, hdžez Rom jako psche-
czitwitiš a wojowar pscheczitwo ewangelskej zyrkwi wustupi. —

Š tym njeje a njedyrbi bycz šamjescžane a šawodžete, šo naš
ewangelskich šchesczanow šjednocža š katoliskimi šchesczanami tón
wulki, wjele, haj na wšchēm pošledku wšcho wobpschimazy šwjast
šchesczanskeje wěry, te kotrež šo katolik kaš ewangelik wušnawa
š šjomi artiklami šchesczanskeje wěry; ně, wono dyrbi runje we
tutym šwisku wuprajene bycz, šo ewangelszy š katolikami w tu-
tym jentym šwjastu steja muž pschi muž pscheczitwo wšchēm nje-
pscheczilam a pscheczitwitišam šchesczanskeje wěry, njech pschiindu
š wotkalž chzedža, a šo tu my ewangelszy šchesczenjo šo nočzemny
a njedyrbinny dacž pschetrjehicz wot katoliskich! — — Šdyž we
tutym šwisku „Gustav Adolffke towarštw“ našpomnichmy, nočze-
my njeuwuprajene wostajicz, šo drje šapóšlanju wo tutej wězy,
w Šserbskich Nowinach czo. 222, we wjele prawo damny, niz paš
w tym, šo měšo „Gustav Adolffke towarštw“ tón nadlawš, šo
w ewangelskich krajach wo to staracz, šo šo ewangelska wučžba we
tej a tej rěczy wučži. To rěka, mēšchecz; ně: šwoje k šwojemu!

Šo šo ewangelska wučžba ewangelskim džěczom w rěczy podawa,
tole šebi wudobhycz, je wěz ewangelskeho šerbskeho luda jako taj-
keho, pschede wšchēm paš wěz, prawo, šwojata pschibušchnošcz star-
šchich, wožebje pod nowymi demokratisškimi wobštejnosczemi,
„Gustav Adolffke towarštw“ ma wot wšcheho špoczatka a tak
dženka niz mjenje tón nadawš, tam šo sa ewangelskich staracz,
hdžez šu mjes katolikami rošpřocheni. A wono ma na tym
czinicz došcz a docžinicz njemóže! — Ale, kaš dha by bylo něšcto
druhe: Towarštwo šarschich šjeje ničzo njesnate wjazny; něšcto
podobne a tola něšcto druhe njech wutwarja ewangelszy Šserbja
wobeju šužizow, jene towarštw, kotrež sa to wustupuje, šo šo
ewangelska wučžba ma Šserbam w šerbskej rěczy wudželowacz;
šnadž mohli to towarštwo wopominajo jeneho šlawneho šerbs-
keho ewangelskeho ryczerja, mjenowacz „Šmišchowe towarštw“.
Abu hišchjeze něšcto: By tež móžno bylo, tuto towarštwo na šchē-
šchim šaložku šaložicz: towarštwo šchesczanskich Šserbow wobeju
šužizow, š tym nadawštom sa to stacz, šo šo šchesczanska wučžba
Šserbam w šerbskej rěczy pošlicža, tak bychu Šserbjo tež ras we
jenej drugej hacž jenuž narodnej wězy, a to wěšczje tež sa jeneho
šerbsto-nacionalneho niz mjenje wážnej, hromadu štali a wojo-
wali: katolšzy a ewangelszy! —

— „Šuē“. Šdyž šo hišchjeze ras k tomu wrócžimny, šchtož
tydženja a psched dwěmaj njedželomaj pišchamny wo tym, šo měli
ratarjo tón rjany nadawš, se žohnowaných pošlednich žnjow žoh-
nowanje wušhwacz, czinimny to dženska š tym pošasom na rata-
rjow Šreibergskeho wokrješa. Woni šu, jeli šo šo njemyšimny,
250 žentnarjow bėrnow darmo sa šhudnych a pošrěbných pschipo-
šasali a šo na to šwjasalj, šo žyly wokrješ š bėrnami po pschi-
mėržených płaczisnach rastaraju. Šotajkim, czi přeni wšchak nje-
bychmy w našchj hewak tak wušlowanej šužizny wjazny byli; šnadž
šmy czi na druhim mēštnje. Šdyž budžemny pošledni, njebudž
to žaneje šlawny, ššerje něšcto druhe. Tola šlawny dla to tež
do žyła czinicz nočzemny! (Pšchirunaj „Šserbske Nowiny“
czizšlo 225.)

— W **Oppawje** je šo wulke njesbože štalo psches rošbuchnje-
nje w jenej šabrizny. Bohu džak njeje tak wulke a wobšchěrne,
kaš bu to přenje dny po tym tež psches nowiny roššchěrjane,
šnajmjenšcha niz w tym, šchtož bu wo šnicžených człowškich žiwje-
njach prajene. Še k wobžarowanju, šo šo tež pschi tajkim wob-
šchěrnyš njesbožu tak pschēhnate a wopaczne powjescž roššchěrjaju
a wožebje, šo je šo to tu psches wšchē mózne nowiny štalo.
Štrach a štyšl tych, kiž maja pschibusnych pódla, šo jeno po-
wjetšchi. — Še wšchēch šoncžin šemje pschichadžejja šlowa džěl-
braczja a šrědkj pomozy. Tež pola naš šo wěšczje tajke šarjaduja
a drje šo lědy šchto šarjeknje, pomhacz a dobrotu czinicz.

A rošpominanju.

Ty płakasche, hdyž na šwět šastupi,
Wšchēch šmėw paš witasche cze pošny džaka;
O njech, hdyž šmjercž czi wócžlo šandželi
Ššo twój rót šmėwa, mjes tm šo wšcho płaka.

* * *

Wěšch do njebja šo namafacz,
Ššo šemje móžesch lohlo šdacž.

— **Šistowanje.** W. w Š. ša 20. p. Šr. — R. w Š. ša
21. p. Šr.

Šamolwity redak'or: šaracž Wyrzacž w Nowacžizach.
Čizchycz a naklad: Šsmolerjcz knihicžišchczernja, šap. družštw
š wobny. ruš. w Budyščinje.